

зи велика Божия Любовь, ще почувствуващъ онзи великъ Божественъ потикъ, който ще я подигне. Богъ е онзи, който ще подигне душата ти. Той е който прониква навсѣкждѣ. Ако ние гледаме така на въпроса, ако сме носители на Божията Любовь, Мждрость и Истина, и ако сме изпълнители на Неговата воля, Той всѣкога ще гледа къмъ насъ съ благоволение и ще ни помага да разрѣшимъ всички въпроси. Ние ще ги разрѣшаваме съ Него. Днесъ, въ България казватъ тъй: все трѣбва да имашъ нѣкой дѣдо владика, т. е. все трѣбва да имашъ нѣкой Господъ, нѣкой голѣмецъ. Казвамъ: ако е въпросътъ за голѣмецъ, по-голѣмъ голѣмецъ отъ Бога има ли? Нѣма. Азъ прѣдпочитамъ да върша Неговата воля, а всичко друго послѣ ще дойде. Първо, ние трѣбва да се стремимъ, нашитѣ отношения къмъ Бога да бждатъ правилни.

„Блаженъ онзи рабъ, когото господарътъ му би намѣрилъ, кога си дойде, че прави така“.

И азъ казвамъ: въ тѣзи послѣднитѣ врѣмена вече Господъ иде! Блажени сте, като ви намѣри, че вършите Неговата воля! Тогава ще започне закона на дихармата, на благодатъта, на вѣчния животъ. Всички съврѣменни нещастия, които ви обграждатъ, ще се стопятъ.

Така вие ще се намѣрите въ единъ новъ животъ, съ нови приятели, съ нови майки и бащи — то значи, че отношенията на хората спрѣмо васъ ще се измѣнятъ.

Бесѣда, държана отъ Учителя, на 9 ноември, 1924 г
въ гр. София.
